

Presenečenja za sv. Miklavža

Sv. Miklavž je sedel v svojem starem naslanjaču in se zadovoljno smehljajal. Prejel je namreč pismo, ki so mu ga poslali otroci majhne vaške šole in ki se je glasilo takole:

»Ljubi sv. Miklavž! Hodi-mo v prvi razred in smo se že nekoliko naučili pisati. Pomisli, to je prvo pismo, ki ga komu pišemo. Veš, že ves mesec se učimo pesmice in deklamacije tebi na čast, zato moraš priti, da nas boš slišal. Pripravili smo ti tudi presenečenje.«

»Glei no, glej, presenečenje!« je kimal sv. Miklavž, skrbno spravil pismo ter poklical svoje nebeško spremstvo: »Hej, angeli mali, čas je za odhod na zemljo!«

»Takoj, sv. Miklavž!« so se razveselili krilatci in se skupaj s starim prijateljem otrok podali proti mali vaški šoli, kjer so jih otroci že nestržno pričakovali. Obkrožili so dobrega starega svetnika ter ga odvedli v učilnico. Tu so ga posadili na okrašen stol, nakar je

Matjažek, najmlajši izmed otrok, stopil predenj in ga pozdravil:

»Sv. Miklavž, hvala, da si prišel med nas! Tako zelo smo te čakali! Zdaj ti bomo v pozdrav zapeli pesmico!«

In otroci so zapeli pesem o dobrem svetniku, sv. Miklavžu, ki hodi po svetu in otrokom prinaša darila.

»Moji dragi,« je tedaj spregovoril sv. Miklavž, »hvala vam za dobrodošlico! Prišel sem najprej k vam, ker ste me tako zelo želeli videti. Toda sv. Miklavž nikoli ne pride prazen, zato bom zdaj vsakega posebej obdaril.«

In sv. Miklavž je poklical otroke ter vsakemu izmed njih izročil dar.

Tedaj se je znova oglasil Matjažek:

»Sv. Miklavž, tudi mi smo ti pripravili darilo!«

»Darilo ste mi pripravili?« se je začudil svetnik.

»Da, sv. Miklavž! Zakaj bi samo ti prinašal darila? Se ti ne zdi, da bi bilo prav, če bi kdaj tudi otroci tebe obdarili?«

»Glejte no, na to pa res še nikoli nisem pomislil!« je v zadregi kimal sv. Miklavž.

»Zato pa smo na to pomislili mil Glej, to je naše darilo zate!«

In Matjažek je staremu prijatelju otrok izročil lično skrinjico.

»Skrinjica! Le kaj je v njej?« je bil radoveden Miklavž.

»V skrinjici so pesmice, ki smo se jih naučili tebi na čast!« so razložili otroci.

»O, to je pa lepo darilo!« se je razveselil Miklavž.

»Rad bom poslušal vaše pesmice in bom o njih pripovedoval tudi drugim otrokom. Veste, še nikoli nisem dobil nobenega darila, kaj šele takega, kot ste mi ga pripravili vi, zato sem ga tembolj vesel. — A zdaj se moram od vas posloviti! Mnogo otrok me še čaka. Prihodnje leto pa se spet vidimo in obljubljam vam, da bom najprej obiskal prav vas. Nasvidenje, otroci!«

»Nasvidenje, sv. Miklavž!« so otroci navdušeno zaklicali, nato pa znova zapeli pesem o dobrem svetniku, sv. Miklavžu, ki hodi po svetu in otrokom prinaša darila.